

DESPRE UMANISMUL MORALEI CREȘTINE

Sfântul Ierarh Luca al
Crimeii,
icoană

Evanghelia, incluzând în sine cea mai înălțătoare învățătură despre om și despre demnitatea personalității sale, conține totodată și o moralitate înaltă exclusivă.

Evanghelia este proclamarea unui umanism autentic superior. Umanismul, adică dragostea față de om, față de umanitate, decurge în mod firesc din Evanghelie, ca dintr-un izvor al său. Printre altele, morala evanghelică adesea este imaginată într-o cu totul altă formă (după modul cum o tratează atei). Ceea ce, conform învățăturii evanghelice, este considerat inadmisibil, greșit, păcătos este prezentat de atei ca esență a învățăturii creștine. Ceea ce pentru Evanghelie este o virtute superioară ei prezintă ca fiind incompatibilă cu Evanghelia. Din pricina acestor lucruri, oamenii care nu au citit Evanghelia, fără să vrea, își fac o părere cu desăvârșire deformată despre religia creștină.

Avem de a face cu o situație similară cu cea în care omul, uitându-se la un negativ, consideră totuși că are în față sa reprezentarea adevărată a chipului său.

Idealul moral superior al Evangheliei presupune iubirea față de om.. Această idee străbate întreaga Evanghelie. Totodată, Evanghelia este chemarea spre o atitudine activă față de viață, apelul la eliminarea oricărei exploatare a omului de către om.

În ceea ce privește smerenia, Evanghelia învață că cei puternici se smereau în fața confrăților, dedicându-și viața slujirii umanității, al cărui model este Hristos Însuși. Moralitatea creștină este cu desăvârșire ireconciliabilă cu principiile individualismului. O dovadă a acestui fapt poate servi cel puțin proverbul binecunoscut din timpuri imemorabile în rândul tuturor celor credincioși: "Toți pentru unul, iar Dumnezeu pentru toți", al cărui conținut adesea se dorește transmis în mod contrar.

Manifestarea cea mai înaltă a moralității, conform învățăturii lui Hristos, este disponibilitatea de a-l salva pe om.: "Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui (adică viața sa) să și-l pună pentru prieteni. (Ioan 15, 12-13). Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Hristos, care reprezintă fundamentul moralei creștine și al relației creștine dintre oameni, cuvinte pe care fiecare creștin le cunoaște din anii copilăriei.

Religia creștină s-a pronunțat întotdeauna împotriva nedreptăților sociale. Întreaga Evanghelie este pătrunsă de ideea de biruință a binelui asupra răului. Evanghelia este cea care ne dă încredere în această luptă, ne cheamă la o manifestare conștientă și liberă a voinței umane și ne învață despre libertatea umană a omului. Evanghelia este o proclamație a demnității exclusive a personalității umane. Evanghelia este străină de orice dușmănie față de eterodocși și față de necredincioși.

Uneori, pe fondul învățăturii creștine despre dragostea față de toți oamenii, se încearcă aducerea unei acuzații false, conform căreia putem concluziona că trebuie să-i iubim și pe dușmanii patriei noastre. Aceasta este o acuzație politică foarte periculoasă și vizibil mincinoasă.

În timpul lui Nero, creștinii au fost acuzați că ar fi incendiat Roma, tot ei erau acuzați de uzurparea puterii de stat. În realitate, chiar Nero a fost cel care a incendiat-o.

În lumina celor spuse, considerăm o datorie a noastră de a spune cum este moralitatea creștină în esența ei și de ce credem că ea este exprimarea unui umanism veridic și superior.

(Sf.Luca al Crimeii, Știința și religia)